

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

שבועות דף י"ז ע"א

שהה בטומאתו במקדש, האם לוקה? [תד"ה אן].

לרב אשי במכות	לרב ביבי במכות	למבואר בסוגיין	
לוקה	לוקה	לוקה	לתי' א' בתוס'
לוקה	אינו לוקה	לוקה	לתי' ב' בתוס'

שבועות דף י"ז ע"ב

הנכנס לבית המנוגע, באיזה אופן נטמא? [תד"ה אפילו].

נכנס כולו	נכנס רובו	נכנס מיעוטו ¹	
טמא	טמא	טהור	נכנס כדרכו
טמא	טהור	טהור	נכנס דרך אחוריו

הבא על אשתו סמוך לשעת וסתה, וראתה נדה ופירש מיד, מה דינו לקרבן?

עם הארץ ²	תלמיד חכם	
חייב קרבן	חייב קרבן ³	אכניסה
חייב קרבן	פטור – דהוא מזיד	אפרישה

¹ ס"ל לר' אושעיא שביאה במקצת לא שמה ביאה, ולכך אפי' כשנכנס מיעוטו כדרכו טהור, והוכיחו תוס' שאפי' לעולא שסובר שביאה במקצת שמה ביאה, זה דוקא במקדש דאיכא ריבוי, אבל גבי בית המנוגע מוכח במשנה בידיים דלכו"ע ביאה במקצת לא הוי ביאה.

² ומבואר בגמ' שאינו חייב אלא קרבן אחד, אף שכשיש כאן שני איסורים של כניסה ופרישה, מ"מ הוי כאוכל שתי זיתי חלב בהעלם אחד שחייב רק אחד.

³ והגם שהוא סמוך לשעת וסתה ולכאורה מזיד הוא, מ"מ כיון שתלה בעצמו שיכול לבעול ולפרוש קודם שתראה – חשוב שוגג. וכתבו בתד"ה אי, דאע"פ שהוא מזיד על הפרישה ולכאורה כל הביאה הזו עבירה אחת היא (עיי' תוס' רא"ש) ואיך נחשבהו שוגג ושב מידיעתו על הכניסה. ותירצו, דעל הפרישה אפשר לומר שיצר אלבשיה, ולכן לא חשוב רשע על שעת כניסה – ועיי' ביתר ביאור בתוס' רא"ש.